

Український ФУТБОЛ

Засновано в БЕРЕЗНІ 1991 року

Четвер, 23 липня 2009 року • № 105 (2204) • Ціна вільна

UEFA UNDER 19 EUROPEAN CHAMPIONSHIP

СТАРТ УЗЯТО

Збірна України до 19 років розпочала турнірну дистанцію в домашньому Євро. Підопічні Юрія Калитвинцева у матчі зі словенськими однолітками задовольнилися лише нічиєю. Володіючи ініціативою та граючи в більшості близько 15-ти хвилин, українці так і не змогли віднайти шляхів для взяття воріт суперника. Наступний свій матч наша команда зіграє з юнаками з Англії.

Кубок України

ДНІПРОДЗЕРЖИНСЬК СМАКУЄ ПЕРЕДЧУТТЯ ПОМСТИ

22 липня в приміщенні ПФЛ у присутності офіційних представників команд першої-другої ліг відбулася процедура жеребкування другого попереднього етапу розіграшу Кубка України сезону 2009-2010 років.

У результаті жеребкування визначено пари:

"Дністер" Овідіополь — "Арсенал" Біла Церква

"Десна" Чернігів — "Нива" Тернопіль

"Енергетик" Бурштин — "Геліос" Харків

"Нива" Вінниця — "Фенікс-Іллічівець" Калініне

"Сталь" Алчевськ — ПФК "Севастополь"

"Верес" Рівне — ЦСКА Київ

ФК "Суми" — "Нафтовик-Укрнафта" Охтирка

"Єдність" Плиски — "Гірник" Кривий Ріг

МФК "Миколаїв" — "Прикарпаття" Івано-Франківськ

"Ірпінь" Гореничі — "Волинь" Луцьк

ФК "Полтава" — ФК "Львів"

"Сталь" Дніпродзержинськ — "Зірка" Кіровоград

"Шахтар" Свердловськ — ФК "Моршин"

"Бастіон" Іллічівськ — "Кримтеплиця" Молодіжне

"Титан" Армянськ — ПФК "Олександрія"

Через зняття зі змагань ФК "Ігросервіс" кількість учасників другого етапу розіграшу Кубка склала 31 команду, тобто один "щасливчик" в результаті жеребкування виходив до 1/16 турніру без гри. З легкої руки Михайла Стельмаха ним став ФК "Харків".

Матчі другого етапу розіграшу Кубка України відбудуться 5 серпня на полях команд, вказаних першими.

Визнання

ЛЕВЧЕНКО — НАЙМОДНІШИЙ ФУТБОЛІСТ

Оригінальний приз отримав півзахисник збірної України Євген Левченко. В якості гравця "Гронінгена" він був нагороджений голландським чоловічим журналом Esquire як "наймодніший футболіст 2009 року". Сподіватимемося, цей приз допоможе Євгену працевлаштуватися трохи краще.

Наші за кордоном

ПРОПОЗИЦІЇ ПО ШЕВЧЕНКУ — ВІДСУТНІ

Головний тренер "Челсі" Карло Анчелотті розповів, що жодний клуб поки не звертався до них з приводу трансферу Андрія Шевченка.

"Поки Шевченко тренується з командою. Я розмовляю з Андрієм щодня, і ситуація така: він залишиться з нею до 31 серпня, а потім ми разом приймемо рішення. Але я не знаю, що відбудеться далі, адже поки ми не отримували ніяких пропозицій по Шевченку", — цитує Анчелотті The Guardian.

НЕДОТИСЛИ

Петров атакує.

Група "А"

ДОНЕЦЬК

УКРАЇНА — СЛОВЕНІЯ — 0:0.

21 липня. 19.00. РСК "Олімпійський". 12000 глядачів.

Суддя: І. Ех (Чехія).

Україна: Левченко, Кушніров, Парцванія, Люлька (Бутко, 14), Кривцов, Виценець, Коркишко, Єременко (Шевчук, 82), Карноза (Гармаш, 46), Петров, Каверін. ***Тренер:*** Юрій КАЛИТВИНЦЕВ.

Словенія: Радан, Йович, А. Вучкич, М. Мевля (Фінк, 78), Рапник, Омерович, Х. Вучкич, Милек, Лазаревич (Спречо, 90+1), Крнчич, Димитров (Задникар, 69). ***Тренер:*** Мілош КОСТИЧ.

Попередження: Каверін (11), Коркишко (43) — Йович (16), Крнчич (56), Х. Вучкич (62).

Вилучення: Йович (77, друге попередження).

З перших хвилин українці почали захоплювати центр поля, але там все починалося і там же завершувалося. В середині першого тайму нападник дніпропетровського "Дніпра" Віталій Каверін вийшов віч-на-віч з голкіпером і прямою ногою намагався перекинути м'яч через нього, але не влучив у ворота.

Яскраво виглядав форвард Дмитро Коркишко (я неодноразово звертав увагу на його техніку, швидкість та небажання поступатися м'ячем на полях Кончі-Заспи в матчах за "Динамо-2" — він там один з кращих). Він регулярно збирав на собі по кілька словенських захисників і переважно встигав віддати пас або ж заробляв штрафний для збірної України. Дніпропетровець Віталій Каверін тримав у напрузі правий фланг захисту збірної Словенії і доволі жорстко пробивав здалеку. А загалом з першого тайму найбільше запам`ятався хороший удар Артура Карнози зі штрафного (трохи вище воріт), заробленого Коркишком.

Суперник збірної України спромігся на кілька небезпечних навісів та прострілів з правого флангу, але наші без проблем вигравали боротьбу як на другому поверсі, так і внизу.

Реальна, як корупція в Україні, нагода була на 54-й хвилині у Гармаша. Каверін намагався пробити через себе, але не влучив по м'ячу, а на дальній стійці забутий словенцями півзахисник "Динамо-2" зобов`язаний був забивати, але пальнув зльоту низом повз ближню стійку.

У словенців небезпека походила з правого флангу в особі Димитрова і Лазаревича.

На 74-й хвилині міг забивати вже Віталій Виценець, але, спрямовуючи м'яч головою у ворота суперника, не влучив у ближній кут. А через хвилину словенці лишилися у меншості: Йович отримав другу жовту. Останні 10 хвилин українці грали в три нападники (на 82-й хвилині у складі "жовто-синіх" з`явився Сергій Шевчук). На 85-й хвилині Виценець втратив ще один супершанс: добивав після невдалої гри Радана на виході, але з ідеальної позиції не влучив у ворота.

Я б сказав, що за грою українці все ж таки заслужили б на три очки. Та чи заслуговує на перемогу команда, яка не може реалізувати бодай один з кількох стовідсоткових моментів?! Хоч як би там було, фінальний свисток арбітра зафіксував третю нічию першого ігрового дня.

Коментуючи, головний тренер збірної України Юрій Калитвинцев зазначив, що гра його команди була не ідеальною, проте й особливих претензій до підопічних у нього немає. "На відміну від наших суперників, які пройшли відбірне сито, для нашої команди це була взагалі перша офіційна гра, тож не дивно, що попервах мої хлопці помітно нервували. Втім, у нас були всі шанси дотиснути суперників, однак, на жаль, ми так і не змогли реалізувати бодай один момент. Зважаючи на нічийний результат в іншому поєдинку, вважаю, що вся боротьба в нашій групі ще попереду", — зазначив керманич.

ДОНЕЦЬК

Англія — Швейцарія — 1:1 (1:0).

21 липня. 17.00. Стадіон "Металург". 1 100 глядачів.

Суддя: М. Грефе (Німеччина).

Англія: Стіл, Матток, Гослінг, Волкер, Хойт, Вэлбек (Тусенд, 70), Рейнджер, Делфунесо (Дрінквотер, 84), Лансбері, Джеймс, Бріггс (Беннетт, 73). ***Тренер:*** Браян ІСТІК.

Швейцарія: Клаус, Ланг, Коч, Абраші, Сконбахлер (Мехмеді, 61), Мустафі, Унал (Паше, 76), Вутріч, Дапрела, Аффолтер, Лаломбонго (Вісс, 76). ***Тренер:*** Клод РІФ.

Голи: Матток (35) — Вутрич (90+2).

Попередження: Рейнджер, Гослінг, Тоусенд — Паше.

Англійці переважали свого суперника, забили у першому таймі, але так і не змогли втримати перевагу. Спроби швейцарців зрівняти рахунок дали свої плоди аж на 92-й доданій хвилині матчу!

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Англія	1	0	1	0	1-1	1
2. Швейцарія	1	0	1	0	1-1	1
3. Україна	1	0	1	0	0-0	1
4. Словенія	1	0	1	0	0-0	1

Наступні матчі
24 липня — п`ятниця

Словенія — Швейцарія (17.00). Донецьк, стадіон "Металург".

Україна — Англія (19.30). Донецьк, РСК "Олимпийский".

Група В

МАРІУПОЛЬ

Франція — Сербія — 1:1 (1:1).

21 липня. 18.00. Стадіон "Західний". 3000 глядачів.

Суддя: І.Вод (Угорщина).

Франція: Кейта, Корчіа, Н'Діає, Меамба, Ле Таллек, М'Віла, Рівієр (Гуйє, 74), Маконда, Будебуз (Було, 58), Пейберне, Браімі. ***Тренер:*** Жан ГАЛЛІС.

Сербія: Кіровскі, Мілійович, Благоєвич, Медоєвич, Чрноглавац, Алекшич (Джурічич, 80), Мілич, Льяїч, Цветкович (Пршо, 63), Матич (Цакич, 63), Міланович. ***Тренер:*** Олександр СТАНОЕВИЧ.

Голи: Браімі (41) — Алекшич (45).

Попередження: Льяїч.

Серби розпочали жвавіше, але французам доволі швидко вдалося вирівняти гру. Рахунок відкрив Ясін Браімі красивим дальнім ударом у дев`ятку, та вже через 4 хвилини паритет було відновлено. Наприкінці матчу молоді французи влаштували своїм одноліткам із Сербії справжній фінальний штурм, але забити більше не змогли.

МАРІУПОЛЬ

Туреччина — Іспанія — 1:2 (1:0).

21 липня. 20.30. Стадіон "Іллічівець". 5 000 глядачів.

Суддя: О. Алін Хатеган (Румунія).

Туреччина: Ергюн, Куртулуш, Чек (Парлак, 57), Азіз, Османоглу (Осевім, 65), Айдогду, Їлдирим, Торун (Аік, 72), Албайрак, Шимшек, Неджип. ***Тренер:*** Огюн ТЕМИЗКАНОГЛУ.

Іспанія: Де Геа, Перес, Моргадо, Пулідо, Рочела, Ромеу, Хорді (Начо, 90+1), Сільва, Сан-Мартін, Фальке (Руїз, 78), Алкантара (Канальєс, 64). ***Тренер:*** Луїс Милья Аспар.

Голи: Албайрак (12) — Фальке (49, пен.), Сан-Мартін (51).

Попередження: Куртулуш, Азіз — Пулідо.

Іспанці з перших хвилин почали диктувати супернику свою гру, але турки, не шукаючи логіку в футболі, забили першими. А от у другому таймі все кардинально змінилося! Тепер уже турки виглядали краще на початку сорокап`ятихвилинки, а забили піренейці, причому двічі впродовж трьох хвилин! Далі турки помітно втомилися, хоча і могли наприкінці зустрічі рахунок зрівняти, а іспанці тактично грамотно зіграли на його утримання.

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Іспанія	1	1	0	0	2-1	3
2. Сербія	1	0	1	0	1-1	1
3. Франція	1	0	1	0	1-1	1
4. Туреччина	1	0	0	1	1-1	0

Наступні матчі
24 липня — п`ятниця

Франція — Туреччина (16.30). Маріуполь, стадіон "Західний".

Сербія — Іспанія (18.30). Маріуполь, стадіон "Іллічівець".

Андрій ГАЛАКА.

Кушніров Лазаревича без опіки не залишив.

Ліга чемпіонів

ДРУГИЙ ВІДБІРКОВИЙ РАУНД

ПОВТОРНІ МАТЧІ
21 липня — вівторок

UEFA CHAMPIONS LEAGUE

БАТЕ (Білорусь) — Македонія (Македонія) — 2:0
Перший матч — 2:0
ДИНАМО (Загреб, Хорватія) — Пюнік (Вірменія) — 3:0
Перший матч — 0:0
БАКУ (Азербайджан) — Екранас (Литва) — 4:2
Перший матч — 2:2
АПОЕЛ (Кіпр) — Стреймур (Фарерські острови) — 3:0
Перший матч — 2:0
ШЕРИФ (Молдова) — Інтер (Фінляндія) — 1:0
Перший матч — 1:0
Сан-Хуліа (Андорра) — ЛЕВСЬКІ (Болгарія) — 0:5
Перший матч — 0:4
ПАРТИЗАН (Сербія) — Рил (Уельс) — 8:0
Перший матч — 4:0
СТАБЕК (Норвегія) — Тирана (Албанія) — 4:0
Перший матч — 1:1
СЛОВАН (Братислава, Словаччина) — Зриньскі (Боснія і Герцеговина) — 4:0
Перший матч — 0:1

Офіційно

ЛУЧЕСКУ І ФУТБОЛІСТИ СТАЛИ "ЗАСЛУЖЕНИМИ"

21 липня на спортивно-тренувальній базі "Кирша" відбулася церемонія нагородження футболістів донецького "Шахтаря": гравцям вручили посвідчення заслужених майстрів спорту України. Природно, приводом тому стала перемога в Кубку УЄФА.

Посвідчення з рук міністра України у справах сім'ї, молоді та спорту Юрія Павленка отримали 17 футболістів: Андрій П'ятов, Дмитро Чигринський, Олексій Гай, Жадсон, Ігор Дуляй, Маріуш Левандовський, Разван Рац, Даріо Срна, Ілсіньо, Фернандіньо, Олександр Гладкий, Микола Іщенко, Олександр Кучер, Луїс Адріано, Томаш Хюбшман, Євген Селезньов і Вілліан. А наставнику "Шахтаря" Мирчі Луческу присвоєно звання "Заслужений тренер України".

До сьогоднішнього дня "Шахтар" виховав чотирьох заслужених майстрів спорту з футболу. Єдиним гравцем донецького клубу, який отримав такий статус в радянську епоху, став Валентин Сапронов. Звання "Заслужений майстер спорту СРСР" йому дали в 1963 році. І майже через сорок років цієї вершини, вже українського зразка, досягли відразу трое футболістів "Шахтаря". Олексій Бєлик, Андрій Воробей і Анатолій Тимощук це звання отримали в 2005 році за внесок у вітчизняний футбол і вихід збірної України у фінальну частину чемпіонату світу 2006 року.

З перших уст

Олександр КОВПАК:
ДИНАМІВЦЯМ ЗА СВОЮ КАР'ЄРУ ЩЕ НЕ ЗАБИВАВ

Перед стартовим матчем "Таврії" в новому чемпіонаті країни (на своєму полі команда Сергія Пучкова обігрaла запорізький "Металург" – 2:0) капітанові сімферопольців Олександру Ковпаку вручили "Золоту бутсу" – за перемогу в конкурсі бомбардирів минулого сезону.

— Звичайно ж, дуже приємно було отримати приз з рук генерального директора прем'єр-ліги Максима Бондарєва. Перед початком чемпіонату мені нагадали про минулі заслуги, але про них уже потрібно забувати і з новими емоціями досягати нових цілей.

— Нові цілі — це які?

— Намагатимуся повторити успіх минулого сезону (можливо, м'ячів більше при цьому забити), принести максимальну користь своїй команді, хотілося б добре дебютувати в національній збірній нашої країни і закріпитися в її складі.

— Перший гол в новому чемпіонаті ви забили у складі "Таврії". Рішення залишитися в сімферопольській команді — остаточне?

— У мене було багато пропозицій цього літа, але після деяких роздумів я ще на рік продовжив контракт з "Таврією". Вважаю, в Сімферополі підібрався боєздатний колектив, якому до снаги вирішувати серйозні завдання.

— Перша гра сезону, здалося, далася "Таврії" нелегко...

— Але ж це початок сезону. Ми грали перед своїми уболівальниками, звичайно ж, була відповідальність за результат — звідси і хвилювання. Хоча, в принципі, гра проти запоріжців нам вдавалася: володіли ініціативою, створювали гольові моменти, інша річ, що не реалізовували їх. Добре, що у підсумку вдалося переграти непростого суперника.

— Підтримка уболівальників допомогла?

— Дуже! Ми в першу чергу граємо для вболівальників, тому хотілося б в кожному поєдинку за підтримку дякувати їм красивою грою і, зрозуміло, перемогою.

— Попереду матч з чемпіоном країни — київським "Динамо". Як збираєтеся грати в столиці України?

— У нашої команди є свій стиль, і ми не відходимо від нього, хто б нам не протистояв. Грати будемо винятково в атакувальний футбол. Якщо вдасться проявити свої кращі якості, думаю, доб'ємося в Києві позитивного результату.

— У Олександра Ковпака буде додаткова мотивація в цьому поєдинку: динамівці вважалися головними претендентами на вас цього літа, але трансфер у підсумку зірвався...

— Все що робиться — до кращого. До речі, динамівцям за свою кар'єру я ще жодного разу не забивав — ось це дійсно мотивація. Втім, у мене немає проблем з настроєм на будь-якого суперника.

Борис ЛЄВІН.

Відверто

Валерій ГАЗЗАЄВ:
ПІД ЧАС МАТЧУ БУДЬ-ЯКА СХЕМА ТРАНСФОРМУЄТЬСЯ

Вчора на заміській базі "Динамо" в Кончі-Заспі відбулося відкрите тренування команди. Перед початком занять наставник "Динамо" Валерій Газзаєв поспілкувався з журналістами.

— Сьогодні в нас звичайне тренування, ви побачите все, що ми запланували. Подібні заходи ми будемо влаштовувати регулярно. Гадаю, мінімум раз на місяць. Нехай журналісти бачать не тільки прекрасний бік футболу, але й те, як працюють гравці та всі трудівники, які вони щодня виконують. Сьогодні, наприклад, у нас двохразове заняття, і ви зможете побачити повне тренування.

— Наскільки воно відрізняється від звичайних занять?

— У нас є тактичні заняття, які ми проводимо без присутності журналістів. Під час них відпрацьовується тактика і стандартні положення, найчастіше вони проводяться напередодні ігор і на них ніхто не повинен бути присутнім.

— Таку практику ви використовували і в інших клубах, де працювали?

— Так, завжди.

— Хто буде запасним воротарем у заявці на матч з "Таврією"?

— Роман Загладько.

— У зв'язку з травмою Рибки, чи не планується повернення з оренди з "Оболоні" Дениса Бойка?

— Ні. Загладько — перспективний воротар, який непогано себе проявив у складі молодіжної команди. Крім того, наприкінці цього тижня повернеться до гри Богуш.

— У команді відбулися зміни, з тренерського штабу пішов Вінченцо Пінколіні...

— Так, він залишив команду виключно за сімейними обставинами.

— Прокоментуйте ситуацію з Базилевичем, коли він не був допущений на одне з тренувань перед грою з "Чорноморцем"...

— До Олега Петровича я завжди ставився і ставлюся з великою повагою, уважно стежу за його роботою. Того дня в нас було тактичне заняття, тому, не знаючи, що він хотів бути присутнім на ньому, я попросив, щоб на тренуванні нікого не було.

— Питання, яке цікавить багатьох журналістів і вболівальників: чи можуть Гільерме і Милевський грати разом за схеми 4-3-3?

— Можуть. Але для цього тренер має їх обох поставити до складу.

— Вони не є конкурентами на позицію єдиного центрального форварда, який грає на вістрі?

— Окрім них, у нас є ще Кравець, який також може зіграти на цій позиції. Тому в кожній грі нам необхідно вносити якісь тактичні зміни, хоч і мінімальні. Це може відбуватися як з самого початку гри, так і впродовж матчу, коли це буде вкрай необхідно. У нас є блискучі виконавці, які можуть грати у складі будь-якої команди, але в конкретному матчі на поле виходять тільки одинадцять, яких визначає тренер. Саме тому конкуренція, звичайно, присутня.

— Ви припускаєте вірогідність того, що в одному з найближчих матчів ви використаєте схему 4-4-2 з Милевським і Гільерме?

— Все може бути. Під час матчу будь-яка схема трансформується залежно від атакувальних і оборонних дій у розвитку атаки, в центральній зоні тощо. Тому я б не став говорити настільки категорично. В кожного гравця є свої індивідуальні тактичні функції, які він виконує під час гри в атаці й обороні.

Юрій ГРОМОВ.

Лазарет

І ЗНОВУ ТРАВМИ

Лазарет динамівців поповнився ще одним футболістом. На розминці перед стартовим матчем чемпіонату проти "Чорноморця" травмувався воротар Олександр Рибка. Як і у тезки Алієва, у нього проблеми із зв'язковим апаратом гомілковостопного суглоба. Олександр пройшов обстеження і рентген, відтак було прийнято рішення про оперативне хірургічне втручання. Орієнтовний термін відновлення — два місяці.

А от Алієв, який травмувався ще в матчі за Суперкубок України проти полтавської "Ворскли", був прооперований в Німеччині. Операція пройшла успішно, лікарі ушили пошкоджену зв'язку. Олександр перебуватиме в клініці ще три-чотири дні. Цей час необхідний для лікування, перев'язок, догляду за раною і спостереження після наркозу. Процес реабілітації займе шість тижнів — три з них футболіст пробуде в Києві, після чого ще три відновлюватиметься в німецькій клініці.

Офіційно

МАТЧ "ЧОРНОМОРЕЦЬ" — "АРСЕНАЛ" ПЕРЕНЕСЛИ

Дирекція прем'єр-ліги перенесла початок матчу 2 туру першості на одну годину раніше. Тепер протистояння одеситів та киян розпочнеться о 18.00, а не о 19.00, як було заплановано. Причиною перенесення стала відсутність системи штучного освітлення на одеському стадіоні "Спартак".

Окрім того, із відповідним проханням до ліги звернувся ФК "Арсенал". Запланована на "Першому національному телеканалі" трансляція відбудеться у повному обсязі і розпочнеться о 19:00.

Дирекція прем'єр-ліги також зобов'язала ФК "Чорноморець" найближчим часом привести систему штучного освітлення стадіону "Спартак" у відповідність до вимог Положення про атестацію футбольних клубів та повідомити про це ПЛ.

Знай наших!

ЧЕМПІОНАТ УКРАЇНИ ВИЗНАЛИ СИЛЬНІШИМ ЗА РОСІЙСЬКИЙ!

Українська прем'єр-ліга посіла дев'яте місце у рейтингу чемпіонатів країн світу, який склала Міжнародна федерація футбольної історії та статистики.

На провідних позиціях перебуває англійська прем'єр-ліга, одразу за нею — чемпіонат Бразилії. Першість Аргентини, німецька бундесліга, іспанська прімера йдуть слідом за лідерами, тоді як італійська Серія "А" суттєво їм поступається.

А де ж чемпіонат Росії?

1. Англія — 616,0
2. Бразилія — 602,0
3. Аргентина — 515,0
4. Німеччина — 493,0
5. Іспанія — 488,0
6. Італія — 408,0
7. Франція — 396,0
8. Чилі — 328,0
9. Україна — 324,0
10. Парагвай — 312,0

...

29. Росія — 242,0

КЛУБ ШАНУВАЛЬНИКІВ УКРАЇНСЬКОГО ФУТБОЛУ

Автор-упорядник – Анатолій Коломієць № 20 *Під редагуванням Володимира Баняса*

БІОГРАФІЧНІ ДАНІ ТА СПОРТИВНИЙ ШЛЯХ

НАЙКРАЩИХ ФУТБОЛІСТІВ УКРАЇНИ ДОВОЄННОГО ПЕРІОДУ

Продовжуємо знайомити читачів з основними біографічними даними найкращих за визначеним нами рейтингом українських футболістів і тим шляхом, який вони пройшли на футбольній ниві, а також здобутими ними досягненнями на цій дорозі життя.

№ 5. КУХАР Вацлав Міхал (Kuchar Waclaw Michal) — лівий нападаючий, центральний півзахисник, суддя, тренер (зріст 168 см), мав прізвисько — "Вацек", а пізніше — "професор". Один з найкращих футболістів Польщі усіх часів. Був під №3 у списку найкращих польських футболістів 50-річчя (1921-69 рр.) за анкетою щомісячника "Pilka nozna". Всебічно розвинутий і активний спортсмен у 1912-35 рр. (легка атлетика, фігурне катання на льоду, стрибки на лижах, гімнастика, теніс, хокей на льоду).

Народився 16 (29) вересня 1897 р. в м. Ланкут (Lancut), тоді в Австро-Угорщині — помер 13 лютого 1981 р. у м. Варшава (Польща).

У футбол почав грати у Львові в 1912 р. — вихованець клубу "Погонь" Львів. 1921 року трохи пограв за "Погонь" Познань. У 1922-34 рр. постійно захищав кольори "Погоні" Львів.

За розрахунками деяких статистиків він упродовж своїх виступів на зеленому полі зіграв 1052 матчі й забив 847 голів (1065 голів — за іншим виданням), а це вже на рівні світових досягнень. До його рекордів слід приєднати 88 забитих голів у 46 матчах упродовж сезону 1923 року, 9 забитих голів в одному матчі з "Реверою" 1923 р. та 4 голи впродовж 5-ти хвилин у матчі з ВКС Люблін 1922 року.

У чемпіонатах Польщі 1921-26 рр. провів 39 матчів і забив 54 голи (абсолютний рекорд тих часів). У Лізі футболу Польщі провів 8 сезонів (1927-34 рр.) — 161 матч, 50 голів.

Входив до складу національної збірної Польщі з футболу в 1921-28 рр. (зіграв у 26 офіційних матчах, забив 6 голів), учасник VIII Олімпійських ігор 1924 р. у Парижі (1 матч). Входив до складу збірної Львова у 49 матчах. Входив до збірної Польщі з легкої атлетики, лижного спорту, гімнастики та хокею на льоду.

Був капітаном збірної Польщі з футболу (14 матчів).

Досягнення: 4-разовий чемпіон Польщі 1922, 1923, 1925 і 1926 рр., двічі другий призер чемпіонату Польщі 1932 і 1933 рр. Перший лауреат плебісциту 1926 р. газети "Przeglad Sportowy" на кращого польського спортсмена. Віцечемпіон Європи 1929 р. з хокею на льоду. Чемпіон Польщі з легкої атлетики, стрибків на лижах і хокею на льоду.

До війни займався торгівлею, а в сезонах 1936-39 рр. був дуже авторитетним суддею матчів польської Ліги. Також в цей час був граючим тренером "Погоні" Львів, у 1938-39 рр. тренував збірну Львова, а з 1939 року був одним з тренерів "Динамо" Львів, після війни 1945 року навіть був граючим тренером "Спартака" Київ. Потім переїхав до Польщі, де тренував "Полонію" Битом, національну збірну Польщі в її перших 20 післявоєнних матчах 1947-49 рр., "Легію" Варшава у 1949-53 рр., "Полонію" Варшава у 1954-57 рр.

Досягнення: під його керівництвом збірна Львова виборола Кубок президента Польщі Мосцицького 1938 р.

Входив до складу співробітників Футбольного союзу Польщі (PZPN) і працював референтом національної збірної Польщі у 1949-50 рр. Почесний член PZPN (1977 р.).

Нагороджений Хрестами офіцерським (1957 р.) та кавалерським ордену Відродження Польщі, почесний член Футбольного союзу Польщі (PZPN).

Четвертий з п'ятьох братів Кухарів — відомих львівських футболістів.

№ 7. КАЛОЧАЇ Геза (Kalocsay Geza) — нападаючий, тренер, угорською мовою мав ім'я — Гейза. Відомий гравець чехословацького та угорського футболу, один з найкращих тренерів Європи. Всебічно розвинутий і активний спортсмен (легка атлетика — стрибки в висоту з жердиною та в довжину).

Народився 30 травня (12 червня) 1913 р. в м. Берегове (у той час Підкарпатська Русь — Чехословаччина).

У футбол почав грати на Закарпатті у м. Берегове (тоді м. Берегшаш — Австро-Угорщина) — вихованець Берегівського футбольного і тенісного клубу. У 1929-32 рр. грав у "Уніоні" Берегшаш. Вчився в Празі в Карловому університеті на юридичному факультеті та гра у 1932-37 рр. у "Спарті" Прага (Чехословаччина), у 1937-39 рр. у "Олімпіку" Лілль (Франція), у 1939-40 рр. у "Кішпешт" Будапешт (Угорщина), у 1940-41 рр. у "Ференцварош" Будапешт (Угорщина), у 1941-43 рр. у "Уйпешт ТК" Будапешт (Угорщина).

Грав у чемпіонатах вищих ешелонів Чехословаччини у 1932-37 рр., Угорщини 1939-43 рр. і Франції 1937-39 рр.

Входив до складу національної збірної Чехословаччини у 1933-35 рр. (зіграв у 4 офіційних матчах), входив до складу цієї команди на Чемпіонаті світу 1934 р. (не грав). Входив до складу національної збірної Угорщини у 1940 р. (зіграв у 2 офіційних матчах). Входив до складу легкоатлетичної збірної Підкарпатської Русі на чемпіонатах Словаччини.

Досягнення: володар Кубка Мітропи (Центральної Європи) 1935 р., фіналіст цього Кубка 1936 р., двічі півфіналіст 1934 і 1939 рр., чемпіон Чехословаччини 1936 р., чемпіон Угорщини 1941 р., 4-разовий другий призер чемпіонатів Чехословаччини 1933, 1934, 1935 і 1937 рр., другий призер чемпіонату Угорщини 1940 р., двічі володар Кубка Чехословаччини (Середньочеського Кубка) 1934 і 1936 рр., фіналіст Кубка Франції 1939 р. Чемпіон Словаччини серед спортсменів угорської національності з стрибків у висоту з жердиною та у довжину.

1943 р. був граючим тренером команди Ужгородського атлетичного клубу (УАК), потім — головним тренером ВСК Дебрецен, "Гонведа" Шегеді, "Вашаш-Іззо" Будапешт і "Дожа" Печ. На початку 50-х рр. був одним з творців і тренерів уславленої збірної Угорщини. 1957 р. тренував команду "Партизан" Белград (Югославія), у 1958-61 рр. — "Стандард" Льєж (Бельгія), у 1962-66 рр. — клубні команди та національну збірну Алжиру. З 1967 р. головний тренер "Гурніка" Забже (Польща), а у 1971-76 рр. — будапештських "Ференцвароша" і "Уйпешт Дожа", "Відеотона" Сомбатхей та МТК Будапешт. Потім тренував команди Франції, Єгипту та Пакистану. А вже у 75-річному віці на громадських засадах допомагав підготовці збірної Угорщини.

Досягнення: під його керівництвом польський "Гурник" Забже — фіналіст Кубка володарів кубків 1970 р., двічі чемпіон Польщі 1967 і 1971 рр., другий призер 1969 рр., двічі третій призер 1968 і 1970 рр. та чотири рази підряд володар Кубка Польщі 1968, 1969, 1970 і 1971 рр.; ужгородський УАК 1944 р. перейшов до вищого ешелону чемпіонату Угорщини.

№ 6. АЛЬБАНСЬКИЙ Спиридон Ян (Albanski Spirydion Jan) — воротар, суддя, тренер (зріст 176 см), серед футболістів і вболівальників мав два прізвиська "Спиритус" і "Ромек". Всебічно розвинутий спортсмен (легка атлетика, водне поло, баскетбол, хокей на льоду).

Народився 4 (17) жовтня 1907 р. у м. Львові (Австро-Угорщина) — помер 28 березня 1992 р. в м. Катовіце (Польща).

У футбол почав грати у Львові — вихованець клубу "Погонь" Львів. У ньому грав у 1925-39 рр., потім у 1939-40 рр. грав у "Динамо" Львів, 1941 р. у "Спартаку" Львів. У 1944-45 рр. грав у Польщі в "Рєсовії" Ржешув, у 1945-46 рр. у "Погоні" Катовіце.

Був капітаном "Погоні" Львів з осені 1936 р.

У вищому ешелоні польського футболу грав у "Погоні" Львів у 12 сезонах (1928-39 рр.), де провів 234 матчі (абсолютний рекорд цього клубу, а також рекорд серед воротарів взагалі у польському довоєнному футболі).

Входив до складу національної збірної Польщі у 1931-36 рр. (зіграв у 21 офіційному матчі). Учасник відбіркового матчу Чемпіонату світу 1934 р. Учасник XI Олімпійських ігор 1936 р. у Берліні (4 матчі). Був капітаном збірної Польщі (1 матч).

Досягнення: півфіналіст Олімпійських ігор 1936 р., тричі другий призер чемпіонатів Польщі 1932, 1933 і 1935 рр., володар Кубка президента Польщі Мосцицького 1938 р. Входив до списку десяти кращих футболістів Польщі 1932 р. (під №4) за плебісцитом газети "Przeglad Sportowy".

У 1945-46 рр. був граючим тренером у "Погоні" Катовіце, потім другим тренером у клубі "Рух" Хожув. З 1950 р. — тренер II класу. Був головним тренером "Погоні" Катовіце, "Спарти" Катовіце, "Заглебянки" Даброва Гурниця, "Унії" Стржеміжице, "Підлесянки" Мишловіце.

У 1946-51 рр. був суддею багатьох футбольних матчів II ліги Польщі і аж до 1963 р. хокейних матчів.

Закінчив гімназію у Львові. Від служби в армії декілька разів був звільнений з причини малої ваги (важив менше 50 кг). Після війни працював техніком-гірником та службовцем.

Нагороджений польськими державними відзнаками: Золотим і Срібним хрестами "За заслуги", Хрестом кавалерським ордену Визволення Польщі та медаллю до 10-річчя Народної Республіки Польщі.

№ 8. ШПАКОВСЬКИЙ Олександр Вікентійович — правий крайній і півсередній нападаючий, тренер (зріст 174 см). Один з найсильніших форвардів СРСР 20-30-х рр., увійшов до символічної збірної Харкова за 70 років (1978 р.).

Народився 1899 р. у м. Харкові — загинув 9 червня 1938 р. у Харкові.

У футбол почав грати в 1913 р. у Харкові в дитячій команді "Діана". 1915 р. грав у "Матросі" Харків, у 1916-19 рр. у "Янусі" Харків, у 1920-22 рр. у команді Общества любителей спорта (ОЛС) Харків, у 1923-24 рр. у "Штурмі" Харків, у 1925-27 рр. у "Рабісі" Харків, у 1928-34 рр. у "Динамо" Харків.

Входив до складу збірної СРСР у 1924-31 рр. (зіграв у 16 матчах, забив 14 голів, у тому числі в одному матчі зі збірною Туреччини, забив 1 гол). Входив до складу збірної Української СРР у 1924-32 рр. (зіграв у 16 офіційних матчах, забив 10 голів — рекорд збірної України радянського періоду). Входив до складу збірної Харкова у 1921-34 рр.

У чемпіонатах СРСР у складі збірної УСРР провів: 1924 р. — 2 матчі та 1928 р. - 4 матчі, 6 голів; у складі збірної Харкова: 1932 р. — 1 матч, 1 гол і 1935 р. — 1 матч. Усього в чемпіонатах СРСР на рівні збірних провів 8 матчів, забив 7 голів.

Був капітаном збірної Харкова 1932 р.

Учасник першого міжнародного матчу збірної СРСР 1924 р., матчів у Німеччині, Австрії і Латвії 1927 р., міжнародних матчів збірної Харкова в Німеччині 1925 р. і матчу зі збірною Туреччини 1931 р.

Досягнення: чемпіон СРСР 1924 р., другий призер чемпіонату РСФРР 1922 р., фіналіст чемпіонату СРСР (і Всесоюзної спартакіади) 1928 р., півфіналіст чемпіонату СРСР 1932 р.; тричі чемпіон УСРР 1924, 1927 і 1928 рр., один раз другий призер чемпіонатів УСРР 1931 р., двічі другий призер чемпіонатів ПСТ "Динамо" 1928 і 1929 рр. Входив до загального списку кращих 1926 р. за опитуванням "Красного спорта"; до списків журналу "Физкультура и спорт" — "44-х кращих" в СРСР за 1928 р. під №3 та "33-х кращих" за 1930 р. під №2.

Був головним тренером "Динамо" Харків у 1935-36 рр.

Лікар за професією, різносторонній спортсмен, неодноразовий чемпіон Харкова та УСРР з тенісу та хокею з м'ячем.

1937 р. за неправдивим звинуваченням був репресований і розстріляний у катівні НКВС як "ворог народу". Реабілітований.

ЗБІРНА УКРАЇНИ У ДОВОЄННІ ЧАСИ (1925-35 рр.)

(Продовження. Початок див. "Уф" №№ 82, 86, 90, 93, 97, 101 за 11, 18, 25.06 і 2, 9, 16.07.2009 р.)

А що ж партійне керівництво зробило для футболістів України, які вперше хоч якось надали уяву світу про стан футболу в республіці? Керівники перш за все зробили з цієї перемоги лише єдиний висновок: "Нам нужно упорно работать над тем, чтобы мировое первенство во всех отраслях спорта было в наших руках". Ось так, і не інакше. Спробуй не виконати цю вказівку.

Але ж усі добре розуміли, що грали все ж такі ж професіонали, як і в "Ред-старі", та й до того ще й кращі з кращих в Україні та одні з найкращих взагалі на просторі неосяжного Радянського Союзу, які, крім гри в футбол, нічим більше й не займалися впродовж багатьох років свого життя. Однак офіційно завжди вказувалося, що в збірній України грають 15 футболістів — членів ПСТ "Динамо", серед яких 8 робітників, 4 службовці, троє учнів і один студент. Дуже юридично грамотно, але до смішного примітивно. В усякому разі, у радянських вболівальників це завжди викликало легку, іронічну посмішку (напевно одразу вони представляли собі чоботаря або кравця, який з дитинства до зрілого віку щоденно, з ранку до вечора, ганяв м'яча та приходив до каси підприємства за заробітною платнею чоботаря чи кравця та преміальними, які дорівнювали ще п'яти їхнім зарплатням).

До того ж, раптом гравці збірної України почали вимагати обов'язкової наявності при команді досвідченого тренера найвищої кваліфікації, який мав працювати з командою систематично впродовж усього року, а не лише перед матчами. Гравцям-професіоналам потрібен був професіональний тренер, ось тоді вони могли б, за їхніми заявами, перемагати будь-які буржуазні клуби й збірні. Крім тренера, решти у них було достатньо, і нічого більше вони не вимагали.

Зараз, безумовно, важко судити про "героїзм" наших співвітчизників. Однак слід все ж визнати одне — ***це була перша й найвизначніша перемога українських футболістів з часів зародження й становлення футболу на теренах України.*** А саме ця перемога й надала сотням тисяч молодих спортсменів України стимул вдосконалення себе в спорті. Без цієї перемоги в ті далекі довоєнні 30-ті роки навряд чи українські футболісти вже у 60 — 80-ті здобули б оте світове визнання, яке поки що, на щастя, не втратили. На цій перемозі виховувалися й вдосконалювали свою майстерність і Олег Блохін, і Ігор Беланов, і Андрій Шевченко та багато інших українських футболістів — "зірок" світового класу.

А уже 10 вересня 1935 року до Києва прибула збірна команда Праги (Чехословаччина), і наступного дня був проведений на стадіоні "Динамо" матч чеських, саме професіональних футболістів зі збірною УСРР. Це був другий за значенням матч української збірної в її історії. До цього двобою спортивна громадськість Києва готувалася дуже ретельно. Усі газети майоріли статтями про матч, який мав відбутися, і містили інтерв'ю з українськими та чеськими "зірками" футболу.

За два дні до матчу, після відпочинку, гравці збірної УСРР провели перше тренування. До Києва приїхало багато кореспондентів центральних газет. На стадіоні встановили спеціальну радіотрансляційну будку Всесоюзного радіокомітету для проведення радіорепортажу по усьому Радянському Союзу як російською, так і для України — українською мовами.

Збірна УСРР вийшла на поле у тому ж складі, що й на матч з "Ред-старом", а у запасі були Ідзковський, Кузьменко, Тютчев, Путистін, Комаров і Ліфшиць. Перед грою капітани команд потиснули один одному руки, К.Фомін вручив капітану збірної Праги Сильному букет квітів, а той у відповідь — вимпел команди Праги, незмінну атрибутику професійних команд вже в ті часи.

Матч розпочався атаками українських футболістів, але на 12-ій хвилині за гру рукою захисника збірної харків'янина Кирилова було призначено штрафний удар з 20 метрів від воріт, який чехи пробили чудово й повели в рахунку. В подальшому гра проходила в безкомпромісній боротьбі, з деякою перевагою українських футболістів, однак, крім прекрасно граючого чеського воротаря Тихого, гості грали у притаманний їм професіональний футбол. Ніхто з них не збирався здійснити подвиг у простому для них матчі, та й калічити себе їм на виїзді не було ніякого сенсу. Тим більше, звичайно, вони були добре поінформовані про "костоломів" братів Фоміних, отож Кость Фомін залишився цього разу без такої властивої йому "роботи". І результат так до кінця матчу й не змінився — 0:1. Чудово судив гру київський арбітр всесоюзної категорії І.С.Космачов. Все ж українські футболісти в цьому двобої з дуже сильною професіональною командою показали себе достойним суперником, проявивши високу майстерність і наполегливість.

Протокол матчу:

Збірна УСРР – Збірна Праги (Чехословаччина) **0:1** (0:1)

11 вересня. м. Київ. Стадіон "Динамо". Товариський міжнародний матч. Біля 40 000 гляд.
Суддя: І.С.Космачов (Київ)
УСРР (червоні футболки): **Трусевич - К.Фомин** (к). **Кирилов – Гребер, В.Фомін, М.Фомін - Шиловський, Лайко, Щегоцький, Паровишников, Махиня.**
Прага (зелені футболки): Тихий – Штумф, Кусала – Прокоп, Вотруба, Чорний – Млейнський, Бубенічек, Сильний (к), Чех, Юнск.
Голи: 0:1 – Сильний (12 хв.).

15 вересня збірна УСРР в тому ж складі, що і в матчі зі збірною Праги, виїхала до Москви, де планувалася зустріч зі збірною РСФРР. Запасними гравцями цього разу взяли киян Ідзковського, Кузьменка й Комарова, а також ветерана збірної України — заслуженого майстра спорту харків'янина Привалова. Однак у столиці 18 вересня збірна УСРР зустрілася зі збірною Москви та в присутності 75 000 глядачів на стадіоні "Динамо" знову ж програла — 2:6. Провести впродовж місяця таку велику кількість матчів, при цьому двоє з них на найвищому рівні, і не втомитися — такого бути не могло. Не кажучи вже про втомленість від безмежних поздоровлень, виступів на заводах і фабриках, та й від "зіркової хвороби", нарешті.

Перший гол українці пропустили вже на 5-їй хвилині. Однак перший тайм пройшов у рівній боротьбі й закінчився для збірної УСРР рахунком 1:2. Але у другому таймі, після того, як у збірній УСРР були проведені заміни та у гру увійшли Кузьменко та Комаров, награний склад дав "тріщину". Голи посипалися у ворота української збірної, а у відповідь їй вдалося забити усього один м'яч, та й то з пенальті. У складі збірної Москви у цьому матчі грали усі найяскравіші футболісти Росії довоєнного періоду.

Збірна УСРР на матчі зі збірною Москви 1935 р.

Протокол матчу:

Збірна Москви - **збірна УСРР** 6:1 (2:1)

18 вересня. м. Москва. Стадіон "Динамо". Товариський матч. 75 000 гляд.
Суддя: Бистров (Ленінград).
Москва: Рижов – Олександр Старостин, Тетерін – Леута, Андрій Старостин (Селін, 46 хв.), Рьомін Семичасний, Якушин, Смирнов, Павлов, С.Ільїн.
УСРР: Трусевич - К.Фомін (к). **Кирилов – Гребер, В.Фомін (Кузьменко, 46 хв.), М.Фомін - Шиловський, Лайко (Комаров, 46 хв.),, Щегоцький, Паровишников, Махиня.**
Голи: 1:0 – Смирнов (5 хв.), 2:0 – Павлов (20 хв.). 2:1 – Паровишников (44 хв.), 3:1 – С.Ільїн (50 хв.), 4:1 – Павлов (63 хв.), 4:2 – Гребер (66 хв., пен.), 5:2 – С.Ільїн (82 м.), 6:2 – С.Ільїн (89 хв.).

Капітани збірних Москви та УСРР перед матчем 1935 р.

Слід відзначити, що перед початком цього двобою гравці збірної УСРР ознайомилися зі свіжим номером газети "Красный спорт" (№ 66 від 17.09.1935 р.), в якому в нетактовній формі в декількох статтях "всё было сказано" про деяких гравців збірної УСРР, розписане їх грубе ведення гри. Українські футболісти, звичайно, обурилися й вийшли на матч з зіпсованим настроєм. А в підсумку все дійшло навіть до того, що була прийнята спеціальна постанова Президії ВРФК при ЦВК СРСР від 19.09.1935 р., в якій було вказано редактору газети на неприпустимість подібних висловлювань.

Вже 1936 року в зв'язку з запланованою достатньо великою кількістю міжнародних матчів у Києві, ймовірність участі в них збірної УСРР начебто була досить прогнозованою. Тому ВРФК УСРР запропонував одразу створити не дві збірні УСРР, а навіть три. При цьому до складу цих команд повинні були залучатися гравці, які вже були у складі збірних УСРР минулого року. Між цими трьома збірними планувалася проведення декількох тренувальних матчів, які повинні були стати частиною підготовки збірної УСРР до відповідальних міжнародних матчів. Однак нічого цього не сталося.

У зв'язку з перебудовою радянського футболу, з проведенням більшої кількості матчів на першість і на Кубок СРСР, зібрати навіть збірну СРСР, було нереально. Що ж до збірної України, то проведення двох чемпіонатів УСРР 1936 року також позначилося на тому, що про неї перестали згадувати. Так вже сталося, що міжнародний матч у столиці УСРР Києві був проведений лише один, і його одразу запланували провести з показовою командою "Динамо" Київ, яка зайняла друге місце в першому чемпіонаті СРСР. До того ж і "старший брат" першим зробив те ж саме, показавши приклад. І збірну РСФРР, і навіть збірну Радянського Союзу перестали скликати. Так що збірна Української СРР на невизначений час тихомирно припинила своє існування. "Реанімували" цю збірну лише через довгих 20 років.

Щодо повної відсутності проведення якихось товариських матчів на рівні збірної УРСР після 1935 року однозначно твердити не можна. І хоча інформації про будь-які такі матчі зараз немає, але це не означає, що вже можна зупинити пошуки. Вже зараз є досить достовірна інформація про начебто один чи навіть декілька матчів збірних УРСР і РРФСР 1938 року, але, на жаль, поки що не отримано підтверджувальних документів. Ми маємо надію, що шанувальники українського футболу, які цікавляться його історією, все ж відгукнуться й нададуть нам якусь свіжу інформацію, яку ми обов'язково опублікуємо на сторінках нашого "Клубу" з вказівкою, від кого вона отримана. Чекаємо ваших доповнень, виправлень та взагалі — хоча б ставлення до цієї сторінки історії.

К. Фомін (зліва) у матчі УСРР — Прага 1935 р.

ДУЖЕ ЦІКАВА ЗНАХІДКА

Читач напевно пам'ятає обговорення питання офіційних емблем київського "Динамо" на сторінках "УФ". Як відомо, досі не було знайдено жодного офіційного документа, який би підтверджував віднесення першої емблеми Всесоюзного ПСТ "Динамо" хоч деякою мірою до українського ПСТ "Динамо", не кажучи вже про київське "Динамо".

Та ось все ж надаємо читачеві унікальну річ, яка знайдена на стендах чудового музею, що вже багато років існує на стадіоні "Динамо" у Харкові. Це диплом Харківської ради пролетарського спортивного товариства "Динамо", яким нагороджували спортсменів-динамівців у січні 1933 року. Як бачите, на дипломі немає такої знайомої нам літери "Д", але у правому куті згори надрукована дійсно офіційна для усіх ДСТ "Динамо" Радянського Союзу емблема з атрибутами спорту і написом "ДИНАМО".

***

Таким чином, наші зобов'язання щодо розгляду питання становлення, розвитку і досягнень українського футболу за довоєнних часів більш-менш все ж нами у 20-ти числах нашого "Клубу шанувальників українського футболу" виконані. Ми щиро задоволені тим, що все ж вдалося нарешті "зачепити" цю тему. Помилки, звичайно, є, але ми впевнені, що виправляти їх значно легше, ніж розпочинати справу, до якої впродовж багатьох років ніхто й не спробував хоча б доторкнутися.

Але все ж, перед тим, як піти далі, дуже вже кортить встановити істину щодо справжньої дати створення Федерації футболу України. Те, що вона чи щось подібне до цієї організації існували в радянські часи в Українській РСР — сумнівів не викликає. Але ось коли саме її було офіційно створено, спадкоємцем яких структур вона була та які її перші кроки — це, безумовно, дуже цікаво. Адже навіть вже плакати хочеться, що в нас така молоденька Федерація.

Та й перед іншими країнами, особливо сусідами, соромно якось. Деякі закордонні історики й статистики футболу докоряють — хіба на теренах України минулих років до її незалежності футболом ніхто не керував і не піклувався за його розвиток? І дійсно, щось у розумінні історичної спадщини українського футболу наші функціонери "зациклились", а провідні журналісти не зацікавлені "розкручувати" це питання, бо треба ж попрацювати в архівах та бібліотеках. Та хіба краще промовчати? Складається враження, що до 1992 року взагалі в Україні в футбол і не грали, а керівний орган, завдяки якому й грають у цю гру, взагалі було створено тільки у грудні 1991 року.

Та ми все ж спробуємо вже в наступному номері "Клубу" розпочати надання читачам першої інформації, яку маємо. Хоча одразу зізнаємося, що роботи тут ще, ой як багато. І без підтримки читачів нам буде дуже нелегко.

Волинь

Євген ПАВЛОВ:

ХТОСЬ ПІДКАЗАВ: "ПРОБИЙ" — ВИЙШОВ ХОРОШИЙ УДАР

Гравець першим розпочав розгром овідіопольського "Дністра" і водночас забив перший гол "Волині" у новому сезоні. Євген поділився з прес-службою луцького клубу враженнями від матчу.

— Євгене, що трапилося у матчі в епізоді, коли тебе з поля забрала швидка? Як почуваєшся зараз?

— Ми розігрували штрафний, м'яч навісили на Піщура. Олександр скинув його мені, і я у карному майданчику став розвертатися до воріт. Захисник в цей момент збив мене підніжкою і я упав. Трохи невдало приземлився на руку і до того ж захисник ще й наступив на неї. Нині я маю пройти ретельний медичний огляд і тоді буду точно знати діагноз.

— Попри усе вітаємо тебе з першим голом у новому сезоні, який став і першим для "Волині". Як тобі вдалося розпечатати ворота суперника у такий чудовий спосіб?

— Я отримав пас, розвернувся і побачив, що переді мною нікого немає — якраз хороший момент для удару. Мені ще хтось із партнерів підказав: "пробий". Вийшов хороший удар, і м'яч опинився у сітці воріт.

— У команді в міжсезоння з'явилося чимало нових гравців. Чи не відчував дискомфорту в грі? Як загалом тобі нинішня "Волинь"?

— Рівень команди дуже зріс. Нові футболісти покращили гру. Дискомфорту в команді зовсім немає, навпаки, з'явилася конкуренція за місце в складі і усі стали більше старатися на тренуваннях і, звичайно, у грі. З такими футболістами стало цікавіше працювати і отримувати задоволення від своєї роботи.

— А що можеш сказати про суперника, який поступився "Волині" вдома з таким розгромним рахунком?

— До першого гола команда чинила опір, але після пропущеного м'яча все стало на свої місця. "Волинь" ще в першому таймі довела свою перевагу. "Дністер" мав шанси для взяття наших воріт, але, як кажуть, це був не їхній день. Команда суперника ніби збалансована, але чогось, на мій погляд, їй не вистачає.

— Як довго будеш заліковувати травму і коли ми знову побачимо тебе на полі?

— Рука трохи болить і я поки не тренуюся. Однак, за дозволу лікарів і головного тренера, готовий вийти на поле в Кіровограді.

— Який мінімум голів збираєшся забити у цьому сезоні?

— Я не хочу загадувати, але однозначно більше, ніж в минулому.

Микола ГНАТЮК.

Наші за кордоном

БЛАВАЦЬКИЙ ПРАЦЕВЛАШТУВАВСЯ

Знаний на Львівщині тренер Богдан Блавацький відтепер працюватиме в Польщі. Донедавна екс-наставник вінницької "Ниви" тепер очолюватиме друголіговий клуб "Спартакус" (Шароволя). На своїй новій посаді він замінив свого земляка Юрія Дубровного. Допомагатиме Блавацькому відомий в минулому футболіст чернівецької "Буковини" та львівських "Карпат" Юрій Гій.

Відомо, що в "Спартакусі" найбільший легіон українців у Польщі. По завершенні сезону команду залишив один з кращих бомбардирів Юрій Михальчук. Тепер він гратиме за "Сталь" із Стальової Волі. Скоріш за все в складі "сталеварів" гратиме і Микола Грешта, який перебуває на оглядинах, і клуб зацікавлений в його послугах.

Натомість на оглядинах в "Спартакусі" перебувають п'ятеро українців, які, можливо, підпишуть з клубом контракт. Серед них — вихованець львівської футболу Тарас Гамарник, який свого часу їздив по клубах разом з Блавацьким.

Павло ПИЛИПЧУК.

Севастополь

У ТРЕНЕРСЬКОМУ ШТАБІ — СЕРГІЙ ШЕВЧЕНКО

Колишній наставник охтирського "Нафтовика-Укрнафти" та симферопольського "Ігросервіса" Сергій Шевченко недовго залишався без роботи. Як інформує прес-служба ФК "Севастополь", днями Сергій Васильович отримав посаду в цьому клубі тренера-консультанта. Угода з фахівцем укладена на невизначений термін, а коло його функцій та обов'язків наразі узгоджується. Раніше Шевченко, тренуючи "Кристал" (Херсон) та "Нафтовик-Укрнафту" (Охтирка), підвищував обидві команди в класі: херсонську команду вивів до першої ліги, а охтирську — до вищої.

Олексій КОМАРОВСЬКИЙ.

Євро-2012

ФІНАНСУВАННЯ ЗМЕНШЕНО?!

Кабмін вніс зміни до державної цільової програми підготовки до проведення в Україні фінальної частини Чемпіонату Європи 2012 року з футболу. Про це повідомив 22 липня на прес-конференції міністр у справах сім'ї, молоді та спорту Юрій Павленко, передає РБК-Україна.

Зокрема, за інформацією Павленка, згідно з рішенням, загальний обсяг коштів, передбачений у програмі на підготовку до Євро-2012, складає 126 млрд. 71 млн. грн. (на 35 млрд. грн. менше, ніж передбачалося до внесення цих змін).

Павленко повідомив, що 32 млрд. 923 млн. грн. планується витратити з державного бюджету, 6 млрд. 866 млн. грн. — із місцевих бюджетів і 86 млрд. 281 млн. грн. — з інших джерел, зокрема інвестиції. Всі видатки розплановано на 5 років. На 2009 р. з державного бюджету заплановано виділити 6 млрд. 909 млн. грн. і з місцевих бюджетів — 1 млрд. 765 млн. грн.

Окрім того, Кабмін затвердив проект і титул будови реконструкції аеродрому "Міжнародний аеропорт "Харків" і прийняв постанову про залучення інвестицій для реконструкції львівського аеропорту.

Павленко підкреслив, що це рішення "дає старт для проведення інвестиційного конкурсу" з метою залучення інвесторів для реконструкції львівського аеропорту. Він також зазначив, що цим рішенням передбачаються і державні фінансові гарантії для реконструкції аеропорту "Львів".

"Дана програма і рішення, які були прийняті, дають УЄФА відповіді на проблемні питання, які були поставлені перед Україною з метою захисту права на 4 приймаючі міста", — сказав міністр.

Нива В, Рось

ОСТАННЯ ПЕРЕВІРКА БОЄМ

У завершальному контрольному поєдинку перед стартом нового чемпіонату в другій лізі оновлена вінницька команда обіграла на своєму полі "Рось" з Білої Церкви.

Гра відбулася на Центральному міському стадіоні Вінниці і пройшла при відчутній перевазі господарів. Три з своїх численних моментів підопічні Олега Федорчука втілили в голи. Дублем відзначився 20-річний форвард Дмитро Козьбан, який перейшов нинішнього міжсезоння в "Ниву" з "Нафкома". Ще один м'яч забив інший новачок вінницької команди — 17-річний екс-нападник "Вереса" Михайло Сергійчук.

Наступної середи "Нива" проведе стартовий поєдинок першості України. Цього дня до Вінниці навідається дебютант другої ліги "Моршин". "Рось", у свою чергу, зіграє на виїзді з "Бастіоном".

Шахтар-3

ПЕРЕМОГА ЦІНОЮ В ТРАВМУ

Останній контрольний матч перед стартовим матчем першості України можна було б назвати вельми вдалим, адже зазнала поразки з розгромним рахунком потужна команда з Костянтинівки, з якою працює знаменитий форвард "Шахтаря" 80-х Віктор Грачов. Однак у грі відбувся епізод, який затьмарив радість перемоги. Найкращий форвард донецької команди Пилип Будковський на 55-ій хвилині зазнав травми.

Шахтар-3 — Конті — 4:0 (3:0).

Донецьк: Лукач (Гальчук, 70), Скотський (Лаптєв, 46), Ордець (Ткачук, 46), Опарин (Кобець, 46), Вознюк (Мизюк, 60), Драченко (Сартина, 60), Приченко (Нойок, 60), Заїка (Стебловський, 46), Караваєв (Гаращенков, 60), Будковський (Гайдаш, 56), Ямполь (Кисіль,46).

Голи: Будковський (21, 30, 41), Кисіль (84).

Саме Пилип був головною дійовою особою на полі. Він забив три м'ячі у ворота суперників ще в першому таймі. А у результаті — 4:0!

Як інформує прес-служба донецького клуб, в післяматчевому коментарі наставник гірників сказав, що занепокоєний травмою підопічного і зауважив, що замінити його буде вкрай важко.

Даніель КАРВАЛЬО:

МОЯ МРІЯ — ЗІГРАТИ НА ЧМ-2010

Даніель Карвальо розповів про те, який він щасливий в ЦСКА, поділився думкою про Вагнера і Жиркова, а також розкрив свої плани на майбутнє.

— Даніелю, починаючи з 2005 року ви тричі приводили ЦСКА до чемпіонських медалей в Росії, ставали найкращим гравцем фіналу Кубка УЄФА, також ви стали першим іноземцем, визнаним найкращим гравцем сезону в Росії.

— 2005 рік стоїть особливо в моїй кар'єрі, це був мій другий сезон в ЦСКА. Я повністю адаптувався і був готовий вигравати титули з моєю новою командою. Нам вдалося перемогти в Кубку УЄФА та в чемпіонаті Росії, а звання найкращого гравця сезону в Росії стало нагородою за мій внесок в успіхи клубу.

— Але після сезону 2006 року все пішло не так, як би вам хотілося. Що сталося?

— Я думаю, що у всіх бувають зльоти і падіння в кар'єрі. Іноді травми вибивають тебе з ритму, але з цим потрібно боротися.

— Минулого року ви були в оренді в своєму рідному "Інтернасьоналі" і допомогли йому виграти Копа Судамерікана. Як оціните свій виступ на батьківщині?

— Титули важливі в кар'єрі гравця. Я повертався в "Інтернасьональ" ненадовго, але моєму клубу вдалося виграти Копа Судамерікана, що ніколи не вдавалося зробити якомусь іншому бразильському клубу. Без сумнівів, ми здорово там зіграли. Я постійно стежу за моєю колишньою командою і сподіваюся, що вона скоро порадує фанатів перемогою в чемпіонаті. Гонка за титулом там все ще відкрита, і "Інтернасьонал" — в обоймі!

— Після повернення в ЦСКА ви змогли знов заграти на колишньому рівні і допомогли команді виграти два нові трофеї: Суперкубок Росії і Кубок Росії.

— Дійсно, це так. Сподіваюся, буду і надалі приносити максимальну користь команді.

— Те, що ЦСКА тренує Зіко, допомогло і вам, і команді?

— Так, Зіко виконує відмінну роботу в ЦСКА, результати це підтверджують. Мало того, що Зіко — відмінний тренер, він є кумиром для багатьох в Бразилії та й у всьому світі. Це велике щастя — працювати з ним, я багато чому в нього вчуся. Чемпіонат світу — найбільший турнір, який є у футбольному світі. У Дунги є відмінний вибір гравців, у тому числі і на моїй позиції, але якщо я йому знадоблюся, я завжди готовий.

— Вам як відмінному виконавцеві стандартів, напевно, здорово знаходитися поряд з людиною, яку до цього часу у всьому світі вважають ідеалом в цьому елементі (мова про Зіко)?

— Я почав тренувати стандарти відтоді, як з'явився в "Інтернасьоналі". Штрафні вкрай важливі, вони можуть допомогти твоїй команді перемогти, важливо мати у складі людей, які можуть здорово пробити із статичного положення. У історії було багато прекрасних виконавців штрафних, і Зіко, безумовно, один з найкращих. У мене є унікальна можливість відпрацьовувати удари під його керівництвом.

— Як ви думаєте, Зіко в майбутньому стане головним тренером збірної Бразилії?

— Упевнений, у нього є всі якості, щоб стати тренером "селесао". Але зараз Дунга прекрасно працює. Тому я радію з того, що Зіко — мій тренер в ЦСКА.

— Юрій Жирков перейшов у "Челсі", цей перехід поклав на ваші плечі ще більше відповідальності?

— Юрій — великий гравець, його відхід — величезна втрата для команди. Але в ЦСКА є багато якісних футболістів, і думаю, що ми зможемо продовжити те, що вже почали в нинішньому сезоні. А відповідальність повинна бути поділена порівну, а не звалена на плечі одного гравця.

— Жирков зможе стати одним з найкращих в англійській Прем'єр-лізі?

— Я сподіваюся на це! Торік він став найкращим гравцем сезону в Росії. Юрій перебуває в прекрасній формі і має всі якості, щоб бути успішним в Англії. Він здорово обороняється, а до того ж, може чудово діяти попереду. Упевнений, "Челсі" не помилився з його придбанням.

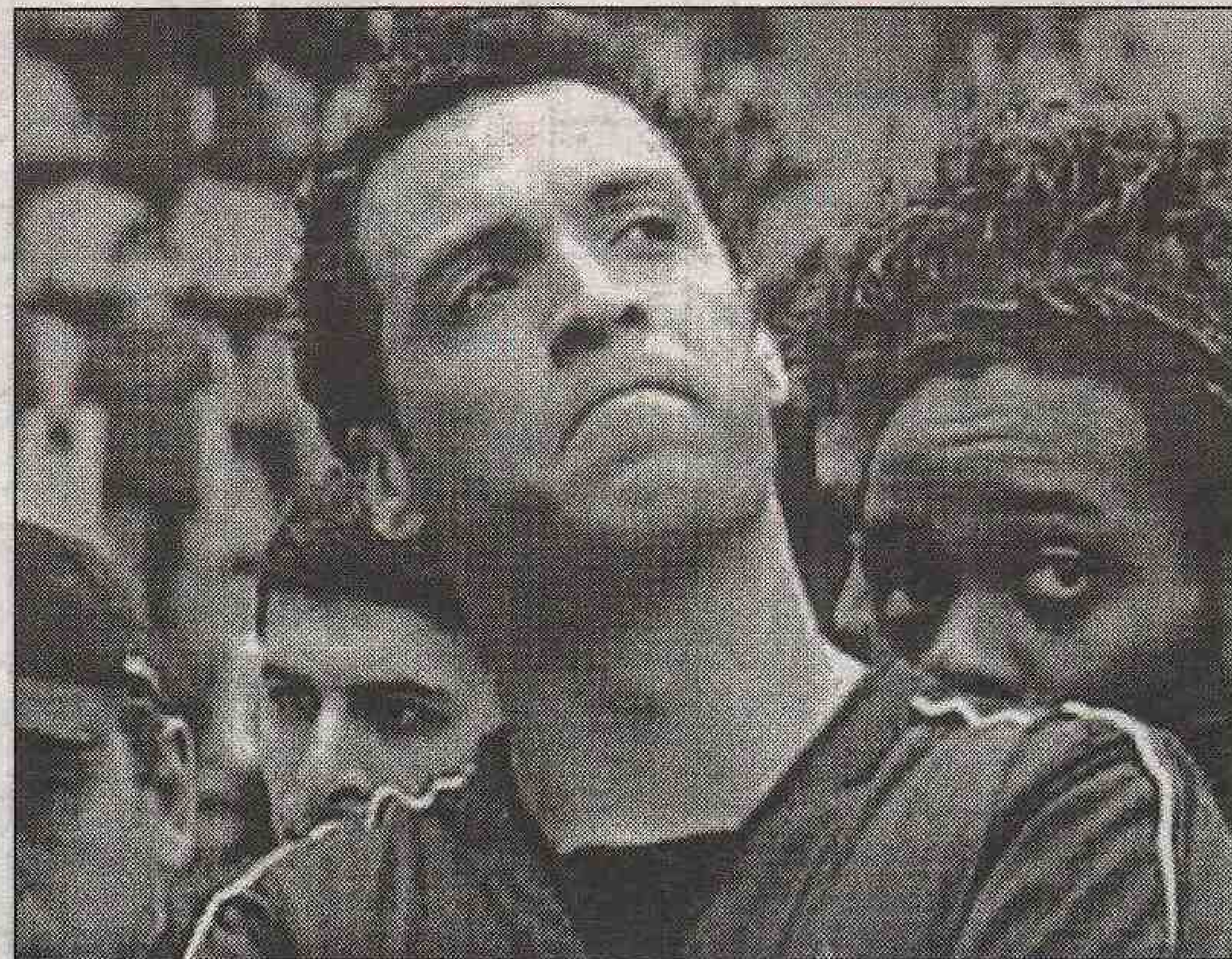
— Зараз тільки почалася друга частина російського сезону. Перша п'ятірка знаходиться в чотирьох очках. Як ви вважаєте, ЦСКА до снаги стати чемпіоном?

— Я думаю, що багато команд мають підстави стати чемпіонами. Але сподіваюся, що у нашої команди кращі шанси.

— Один з ваших найближчих суперників — "Спартак", з яким вам грати у вихідні, чого чекаєте від цього дербі?

— Дербі завжди складніше, ніж звичайні матчі. "Спартак" — сильна команда, з нею нам буде непросто. До того ж, у її складі також є бразильці. З одним з них, Алексом, я грав у минулому сезоні в "Інтернасьоналі". Буде цікаво.

— У ЦСКА грає ваш співвітчизник Вагнер Лав. Як би ви його оцінили?

— Це гравець дуже високого рівня. Як і я, він адаптувався до російського футболу і допоміг ЦСКА виграти декілька титулів. Вагнер кілька разів виступав за бразильську збірну і має шанс поїхати на чемпіонат світу.

— Поговоримо про національну збірну. Які вас переповнювали відчуття, коли забили в першій же грі за "селесао" в Норвегії?

— У кожного гравця існують амбіції — всі хочуть грати за свої національні збірні. Я грав за юнацькі збірні, потім вийшов на гру проти Норвегії. Це завжди особлива відповідальність — виступати за збірну, але тиску я не відчував. Я був радий забити і принести команді нічию в першому матчі під керівництвом Дунги.

— Менше року залишається до чемпіонату світу, ви все ще сподіваєтеся потрапити на мундіаль?

— Надія завжди є. Чемпіонат світу — найбільший турнір, який є у футбольному світі. У Дунги є відмінний вибір гравців, у тому числі і на моїй позиції, але якщо я йому знадоблюся, я завжди готовий.

— Один з ваших конкурентів за місце в збірній, Кака, вважається одним з трьох найкращих гравців світу разом з Кріштіану Роналду і Лео Messi. Кого кого з них ви вважаєте найкращим?

— Вони всі входять в когорту кращих гравців світу. Але все таки назву найкращим Кака, у нього прекрасна техніка і безмежні можливості.

— Говорили, що ви хочете покинути ЦСКА. Це відповідає дійсності?

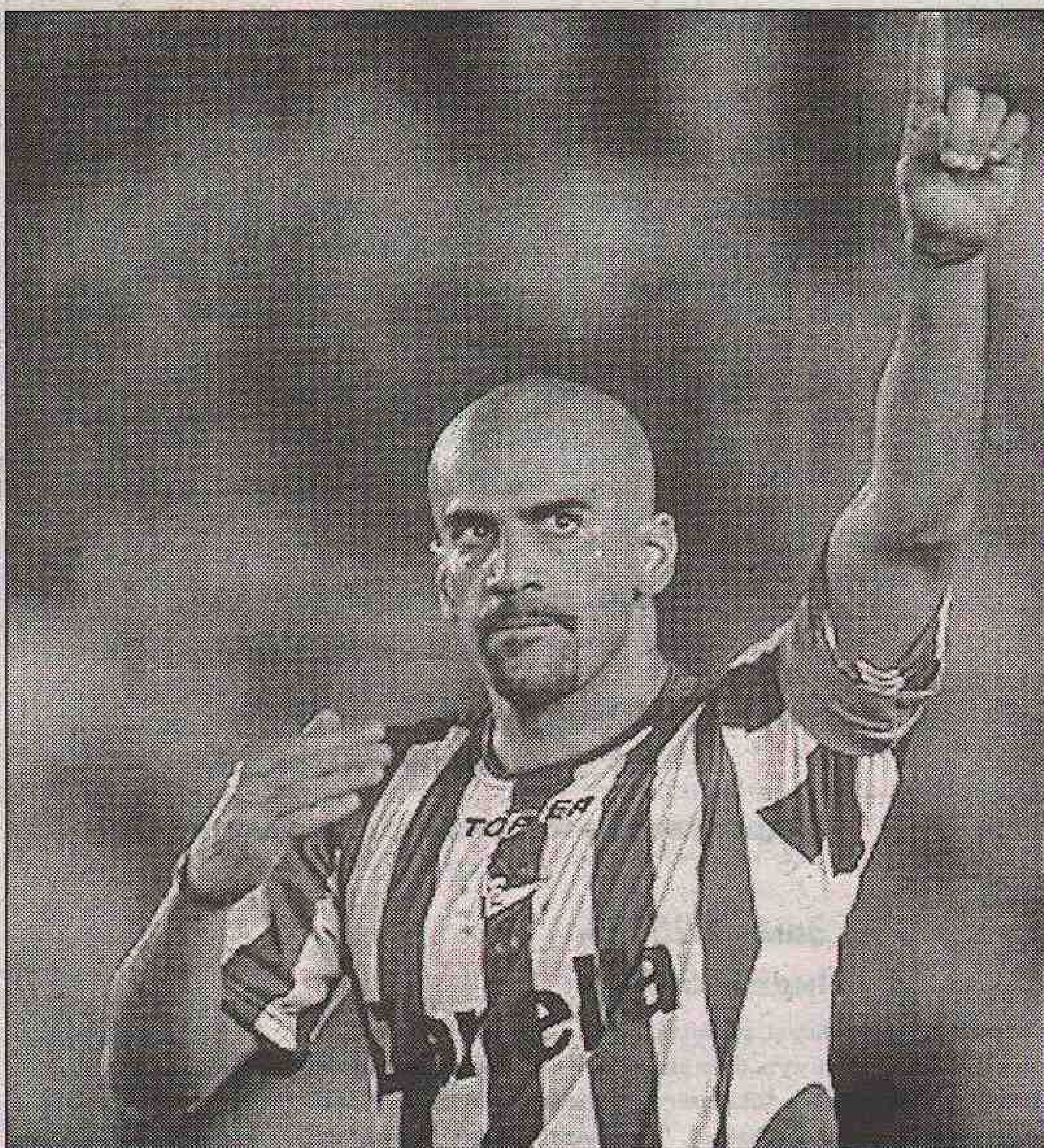
— Я дуже щасливий в ЦСКА. Мені комфортно в Москві, я дружний з партнерами по команді і з тренерським штабом. Можливо, в майбутньому мені захочеться нових вражень, тоді я переберуся абикуди, але зараз всі мої думки тільки про те, як би виграти більше титулів з ЦСКА.

Кубок Лібертадорес

ФІНАЛ

Крузейро (Бразилія) — Естудіантес (Аргентина) — 1:2.

Що ж, ювілейний, 50-й Кубок Лібертадорес дістався не бразильському "Крузейро", як всі того чекали, а аргентинському "Естудіантесу". Голи Гастона Фернандеса і Мауро Боселлі вирішили результат цього фіналу на користь "щуроловів" і дозволили їм учетверте в історії завоювати почесний трофей.

А розпочиналося все не так вже погано для команди екс-динамівця Клебера — на 51-й хвилині Енріке відкрив рахунок, і тоді здалося, ніби ніщо вже не зможе встати на шляху бразильців до Кубка. Проте, вже через шість хвилин Фернандес зрівняв рахунок, а на 71-й хвилині Боселлі головою переправив м'яч у ворота "Крузейро", встановивши остаточний рахунок 2:1.

Голкіпер "Крузейро" Фабіо, визнаний найкращим гравцем фінального поєдинку Кубка Лібертадорес в Ла-Платі, сказав одразу після матчу: "У мене немає слів. Лише Ісус зможе втішити нас. Ми все зрозуміли. І наш суперник заслужив цю перемогу". Рамірес — півзахисник тепер уже португальської "Бенфіки", для якого це був останній матч за "Крузейро", додав: "Я не знаю, що сказати. Це дуже сумно і цей момент засмутив нас всіх. Але настане час, коли ми піднімемо голови". Варто зауважити, що капітаном "Естудіантеса", який першим підняв трофей над головою, є не хто інший, як Хуан Себастьян Верон на прізвисько "Відьмак".

БРАЗИЛЬСЬКИЙ ФУТБОЛ: СМЕРТЕЛЬНА ГРА І ЩО З ЦИМ РОБИТИ?

Бразильський футбол — не тільки одна з найкрасивіших ігор у світі, але й одна з найбільш смертоносних. Приводом для подібного радикального вислову послужили дані бразильського соціолога Маурісио Мурада, який оголосив, що кількість смертельних випадків під час матчів чемпіонату Бразилії останніми роками незмінно зростає. Ці дані викликали серйозну стурбованість і в бразильській громадськості, адже в 2014-му році саме в Бразилії пройде найбільший футбольний турнір планети — Кубок світу.

За останнє десятиліття, за даними Мурада, 42 людини було вбито в прямому зв'язку з футбольними матчами в Бразилії. За цим невтішним показником бразильці займають третє місце в світі (в Аргентині 49 убитих за цей же період, а в Італії — 45). Але за сезон 2007/08 бразильці обігнали всіх. Було зареєстровано 7 смертельних випадків, тоді як в Аргентині — "лише" чотири, а в Італії — п'ять. Мурад закликав футбольну громадськість подумати про запровадження спеціальних законів, щоб перешкоджати насильству на футбольних стадіонах.

СКАНВОРД № 262. «ГЕРБИ КОМАНД АНГЛІЇ»

Фото 1

Фото 2

Фото 3

Фото 1

Автор першого гола ЧС-2002

Нападник "Дуйсбурга"

"Крістал ..."

Команда з Уельсу

... Морте

Півоборонець "Ньюкаслу"

Фото 2

Фото 3

Центрбек "Валенсії"

Фото 4

Сеол ... Х'юн

Тренер молодіжної збірної Голландії

Фото 5

... Нільссон

Фото 6

Фото 7

"Канарки"

Франц. монета

Фото 8

Команда з Болгарії

Хорват. легіонер "Шахтаря"

Партнер Рошто і Баттістона

Руд ... Гулліт

Фото 4

Фото 5

Бек зб. Нігерії на ЧС-2002

"Ле ..."

Форвард "Дніпра" 90-х рр.

Хавбек "Аякса"

... Сунесс

Фото 9

Фото 10

Кану, Маллінс

Форвард ЦСКА

Бек "Порту"

Хавбек "Парми"

... змайлов

Клуб із Норвегії

Фото 6

Фото 7

Фото 8

... Спахич

Укр. голеадор

Півоборонець "Бетиса"

Фінський клуб

Бек "ВБА"

Фото 9

Фото 10

Фото 11

Фото 12

Фото 11

Фото 12

Віктор ПРИГОРНИЦЬКИЙ.

Солянка

БРАЗИЛЬСЬКИЙ ДЕСАНТ ВИСАДИВСЯ У СТАМБУЛІ

"***ФЕНЕРБАХЧЕ***" придбав у "Корінтіанса" лівого захисника збірної Бразилії ***Андре Сантоса*** і півзахисника ***Крістіана***, поповнивши і без того чималий контингент південноамериканців. Подробиці операції не розголошуються. Для підписання контрактів футболісти прибули до Стамбула в середу. Дебют Сантоса у складі збірної Бразилії виявився вельми успішним. Захисник взяв участь в п'яти матчах недавнього Кубка конфедерацій, який завершився перемогою пентакампеонів. У минулому сезоні він допоміг "Корінтіансу" завоювати Кубок країни і стати чемпіоном штату Пауліста. Раніше екс-гравець "Фігейренсе" на правах оренди виступав також за "Атлетико Мінейро" і "Фламенго". У тих же двох клубах грав і вихованець футбольної академії "Паулісти" Крістіан, що перебрався в "Корінтіанс" у 2008-му році.

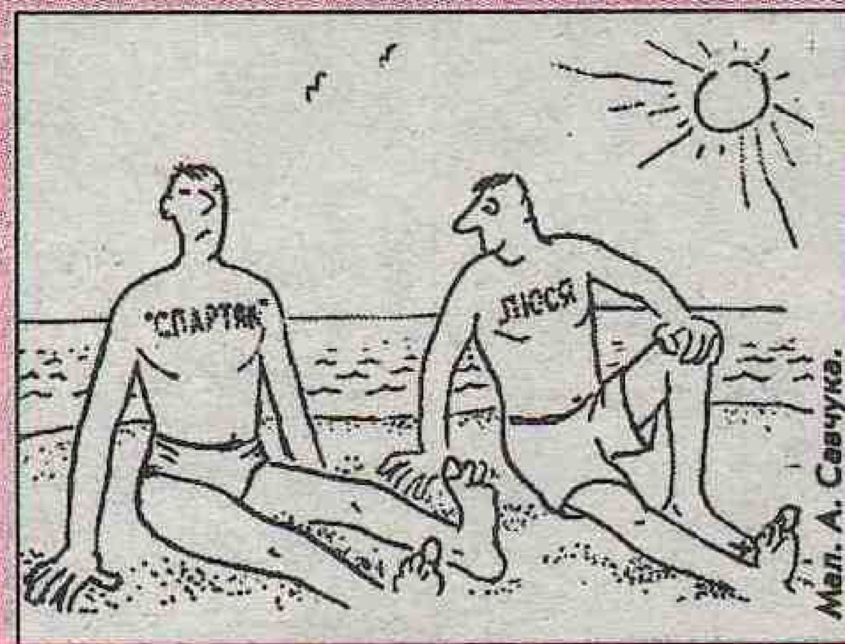
Крім новачків, за "Фенербахче" виступають також бразильці Роберто Карлос, Гекчек Ведерсон, Алекс, Дейвид і Фабіо Біліка. Четверте місце за підсумками минулого чемпіонату Туреччини дає команді Крістофа Даума право стартувати в Лізі Європи з третього відбірного раунду.

ІЗ МАДРИДА В ЛІСАБОН

"***БЕНФІКА***" за сім мільйонів євро придбала у мадридського "Реала" півзахисника молодіжної збірної Іспанії ***Хаві Гарсію***. Договір з вихованцем мадридського футболу підписаний на п'ять років — до 2014 року. У 2006-му Хаві Гарсія допоміг збірній Іспанії виграти чемпіонат Європи серед хлопців віком до 19 років, а цього літа виступав на молодіжній першості континенту. У складі "Реала" Хаві Гарсія дебютував у віці 17 років у 2004-му році, але, провівши всього три матчі, в сезоні-2007/08 був відданий в оренду "Осасуні". У наступній кампанії він повернувся на "Сантьяго Бернабеу" і почав три матчі в стартовому складі, а також 12 разів виходив на заміну.

Михайло РЄЗНІК.

«Український футбол».
Свідоцтво про реєстрацію КВ № 10336
Виходить чотири рази на тиждень (вівторок, середа, четвер, п'ятниця).
Державне видавництво «Преса України». 03047, м. Київ-47, проспект Перемоги, 50.
Отримувач коштів: Державне видавництво «Преса України». Розрахунковий рахунок № 26000101014669 КРД «Райффайзен» Банк «Аваль» МФО 322904, для «Українського футболу», код 05905668.

Адреса редакції: 03047, м. Київ-47, проспект Перемоги, 50.
Телефони редакції: 454-83-03, 454-83-90
Факс: 235-31-52, 454-83-03
Відділ реклами та реалізації: 454-88-91
Електронна пошта — mu@pressa.kiev.ua
Сайт:www.ukrainian-football.com

В.о. головного редактора Л. О. МАКСИМЕНКО
Черговий по номеру В. В. ПРИГОРНИЦЬКИЙ
Видруковано з готових редакційних фотоформ.
Зам. 3025105.
Індекс 60994.

